

ГЛАВА ДЕВЕТА.

ЗА

Продаваніето на недвижимитѣ стоки.

Членъ 277). Отъ деньтъ въ когото ся е рѣшило вече испадваніето, кредиторитѣ нѣматъ права да ся тѣжатъ, за да ся продадѣтъ недвижимитѣ стоки на испадналіятъ, които не сѣ имъ были заложени отъ напрѣдъ, за да имъ ся исплати онова, щото иматъ да зиматъ.

Членъ 278). Прѣди споразуменіето на кредиторитѣ-ако бы да не ся е прѣдприело да ся прави давія за продаваніето на недвижимитѣ стоки, отъ които да ся исплати дългътъ, тогава отъ намѣстницитѣ само зависи продаваніето имъ. Намѣстницитѣ прочее на испадналіятъ, съ позволеніето на търговско-сѣдилищніятъ чиновникъ, слѣдъ като ся съобразятъ и изпълнятъ узаконеніята, относящи ся до притѣжаніето на малкитѣ дѣца, въ разстояніе на осямъ дни, длѣжни сѣ да захванатъ това нѣщо, сир. продаваніето.

Членъ 279). Съ стараніето и прѣдпріятіето на намѣстницитѣ, слѣдъ послѣдніятъ мезадъ на стокитѣ на испадналіятъ, ако бы да ся появи още нѣкакѣвъ придатокъ, непрѣменно трѣбва да ся постѣпи съобразно съ слѣдующето правило и узаконеніе. Сирѣчь, слѣдъ като намѣри единъ конецъ мезадѣтъ на стокитѣ, до свършыака на петнадесять дни, тѣ ся задържявѣтъ както си сѣ, а въ разстояніето на тія дни, ако бы ся появилъ нѣкой да прѣдаде десять на стотѣхъ или нѣщо повече върху прѣжніятъ мезадъ, той ще ся уничтожи, и ще ся свърши спорядъ послѣдніятъ мезадъ. Когато прочее, става мезадъ, всѣки единъ е свободенъ да наддава колкото ще, па като ся